

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **V. K.**, zastoupený Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem, se sídlem Sevastopolská 378/16, Praha 10, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného č. j. CPR-1997-5/ČJ-2017-930310-V238 ze dne 17. května 2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích č. j. 50 A 3/2017 - 32 ze dne 26. července 2017,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje ze dne 12. prosince 2016, č. j. KRPE-79281-72/ČJ-2016-170022-SV, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 1 ve spojení s § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, s tím, že vstup na území členských států Evropské unie mu nebude umožněn po dobu 5 let. Uvedené rozhodnutí vycházelo z toho, že žalobce se při pobytové kontrole prokázal padělaným dokladem totožnosti a současně na území České republiky pobýval bez cestovního dokladu a víza či jiného povolení k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) rozsudkem taktéž označeným v záhlaví.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž brojil proti délce doby, po níž mu v důsledku správního vyhoštění nebude umožněn vstup na území členských států Evropské unie. Stěžovatel spojil s kasační stížností též návrh na přiznání odkladného účinku s odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. října 2015, č. j. 2 Azs 219/2015 - 23. V případě realizace správního vyhoštění by stěžovatel ztratil možnost hájit osobně svá práva v řízení o kasační stížnosti a být v kontaktu se svým právním zástupcem. Na druhou stranu, pobyt

stěžovatele na území České republiky nikoho neohrožuje a neexistuje nebezpečí, že by se stěžovatel ukrýval či dobrovolně nerespektoval případný výkon rozhodnutí o správním vyhoštění.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyššímu správnímu soudu je však dána možnost jej na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] Stěžovatel z judikatury Nejvyššího správního soudu v zásadě dovozuje, že odkladný účinek by měl být přiznán kasační stížnosti každého cizince, který se domáhá zrušení rozhodnutí, s nímž je nějak spojeno nucené ukončení jeho pobytu na území České republiky. Tak tomu ovšem není. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku totiž nelze pouze poměřovat újmu hrozící stěžovateli s újmou, která by přiznáním odkladného účinku vznikla jiným osobám, nýbrž je třeba mít na paměti, že se jedná o mimořádný institut představující výjimku ze zákonem stanoveného pravidla, že podání kasační stížnosti odkladný účinek nemá. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 22. prosince 2003, č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS, *„poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy“.*

[7] V žádosti o přiznání odkladného účinku je proto nutné vylíčit individualizované a závažné okolnosti, které mimořádné vyloučení účinků pravomocného rozhodnutí odůvodňují; nelze pouze obecně argumentovat právem na spravedlivý proces (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. ledna 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32).

[8] Stěžovatel kromě povrchní argumentace svým právem na spravedlivý proces žádný další důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nenabídl. Samotné právo stěžovatele účastnit se osobně řízení o kasační stížnosti či být v kontaktu se svým zástupcem však pro přiznání odkladného účinku nepostačuje. Stěžovatel netvrdil, že by měl k území České republiky vytvořeny jakékoli vazby, jejichž zpřetrhání by pro něj znamenalo újmu, jíž by bylo přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třeba předejít.

[9] Nejvyšší správní soud dále nepřehlédl, že stěžovateli bylo správní vyhoštění uloženo primárně za jednání spojené s paděláním dokumentů, což je, jak správně zdůraznil i krajský soud, v České republice trestné jednání. V takové situaci nelze ignorovat veřejný

pokračování

zájem na tom, aby cizinci, kteří takovým způsobem porušují právní předpisy, na území České republiky nepobývali.

[10] V neposlední řadě lze zmínit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by zabránilo především bezprostředním důsledkům rozhodnutí žalovaného, tedy nucenému ukončení pobytu stěžovatele na území České republiky. Stěžovatel však v kasační stížnosti označil za nezákonnou pouze délku doby, po niž mu nebude umožněn vstup na území členských států Evropské unie. Řízení o kasační stížnosti je přitom ovládáno dispoziční zásadou a stěžovatel již nemůže důvody kasační stížnosti rozšířit (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud nevidí důvod, proč bránit těm účinkům pravomocného správního rozhodnutí, které stěžovatel ani nezpochybňuje.

[11] Nejvyšší správní soud proto odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. října 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu